ANY III. . . . NUM. 102

ARBOS 13 de Maig de 1923

BADALOTA

SETMANARI INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Juliá, 2

ANY

Tasca aprofitosa

Els amics de BADALOTA ens recor-
en, en el darrer número publicat, que han
ntrat en una nova fita amb motiu d'haver
omençat el segon centenar en la seva nu-
eració.

Per als que no tenen idea de ço que és
na publicació periòdica, per als qui igno-
en les angoixes, les alegries, els disgustos,
dhuc la satisfacció que en moltes ocasions
roporcionen aquestes fulles impreses on
ots els qui les li donen vida tenen, oh mi-
acle de Guttemberg!, el mateix tipus de
tra, per aquells els hi haurà passat per
lt aquell esplai curull de satisfacciò que
ots la capselera de «Editorial» aparegué
n lloc d'honor, com es mereix, en l'últim
úmero d'aquest setmanari. Peró—i perme-
eu-me, amics, aquesta meva intrusió--els
ue durant algun temps, que podríem comp-
ar-lo per mesos i fins per anys, hem com-
artit amb amics i compays molt apreciats
ço que ja us he esmentat que sols poden
entir els qui devots d'uns ideals purs com
ls amors d'infants, s'esforcen en inculcar-
os als pobles perqué puguin arribar a ésser
rans i forts; d'uns ideals que mirin-se pel
aire que es vulgui del prisma que se'ls
i apliqui, sempre hi veurem gravats amb
letres d'or i garlandes de roses els lemes
que deuen ésser les verdaderes ensenyes
de les multituds; per als que tants i tants
ecrets hem confiat amb la nostra ploma
a les blanques quartel·les ja en proses rús-
liques, amarades de patriotisme, ja en rat-
lles curtes ritmades cantant la poesia del
mar i de la terra i del cel o d'uns amors
frestecs... és a dir: per als que hem intervin-
gut en el naixament i confecció de quiscuna
publicació periódica, sí que no ens ha pas-
sat des percebut ço que els homes de BA-
DALOTA ens recordaren en el darrer nú-
mero sortit a llum.

BANCO COMERCIAL DE TARRAGONA

BANC COMERCIAL
DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5.000.000
RESERVES Ptes. 400.000

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

AGENCIA D' ARBÓS

RAMBLA GENER, 1 i CARRER MAJOR, 64
TELEFON 691

Negociém tots els cupóns de venciment primer de Maig, i els del DEUTE AMORTITZABLE 5 per 100, ASLAND 6 per 100, de venciment 15 corrent. També queda oberta la negociació del cupó CEDULES ARGENTINES 6 per 100 noves, de venciment 1 i 8 Juliol proper.

Compra venda de valors al comptat i per compte dels clients. Dipósits de valors, admetent-ne també en compte corrent, abonant als interessats el liquit del cupó als seus respectius venciments.

Descomptes : Xecs : Negociacions : Canvis

CAIXA D'ESTALVIS

Llibretes a la vista abonant el 3 i ½ per 100 anyal.
» a sis mesos » el 4 » » »
» a un any » el 5 » » »

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: *Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.*

Caixa Auxiliar: «*Borsi de Tarragona*», *Rambla de Sant Joan, 27.*

ALTRES AGENCIES:
Torredembarra i Morell

Un centenar de setmanes de donar vida a un periódic que és el recull dels batecs d'aquesta benhaurada vila, és cosa molt digna de lloança, i amb molt mès motiu tenint en compte les circunstancies especials en que BADALOTA, com tants altres setmanaris catalans, ha de recloure's per a poder donar-nos el Déu-vos-guard dominical. Necessita l'ajut de tots: ja plomes que sàpiguen omplenar aquelles blanques quartel·les de les que us parlava i fer-hi reflectir en elles ço que pugui estimular a cada u a ésser no tan sols el més bon guardador dels drets i deures de tot ésser humá, sinó en una paraula, el més bon patriota; i l'ajut per la part economica, ja augmentant les subscripcions, ja fent més gros el nombre d'anunciants, fent honor a aquell aforisme xino: «qui no anuncia no ven». O com si diguéssim: procurar entre tots proporcionar a BADALOTA el pa espiritual i el pa corporal...

Amics: una encaixada, i que els vostres cors joves, sadollats d'un gust exquisit d'art, amarats de patriotisme, puguin escampar arreu la cultura de la que tan n'heu donat bones proves que poseiu, i que no en un altre centenar de BADALOTA tan sols hi pogueu esmerçar el fruit del vostre entusiasme que us desitjo, sinó en molts centenars i que sempre hi pogueu fer voleiar ben alta la bandera nostra, sense oblidar la cançó del poeta, tan humà Ignasi Iglesias:

«...Sembrem, sembrem,
que el fruit més tard recollirem....»

THEMIS

Arbós, 1923.

HONRADESA

L'home honrat és admirat.
L'home deshonrat és despreciat

L'honradesa és una de les qualitats més formoses de les que l'home pot tenir concepte; i el que té coneixament perfecte d'ella i en sap la filosofia no pot capir com son contrari, el deshonor, es possible. La major part de les vegades l'home que no és honrat, a l'igual del que està tarat d'altres defectes, ès un cas digne de llàstima, que en lloc de blasmes i d'aburriment és mereixedor d'ajut perqué el tal coneix el valor de l'honradesa: no sap més. Una de les causes més importants que aboquen al deshonor és el diner. El diner constitueix per molts homes l'única ambició, i es l'únic ideal que coneixen; i després que n'han amontegat prou—si és que mai ells arriben a creure-s'ho—els hi entra fàstic de si mateixos. Després que s'ha esclavitzat, que no han menjat ni dormit; que no han donat a la seva pensa, obsesionada pel diner, un moment de repós o distracció; que han fet passar gana a qui tenen al costat, que han emmotllat amb el seu caràcter els individus de sa família convertint-los en éssers despreciables; després d'ahver quedat ignorant de ço que en el món passa i ha passat; després d'haver perdut amb son insà afany la salut del cos i de l'esperit, i no haber pensat més que en el diner i haverne fet a munts valent-se de la mentida, troben que no han estat vivint en aquest món, sinó en un d'irreal. Llavors es donen compte de que han passat sa vida amb molt poca diferència de com la passen els animals.

Déu no ens posà al món per apilotar diners d' una manera indigna. Déu tampoc ens ensenyà que tinguéssim d'enganyar-nos els uns als altres. Molt al contrari.

Hi ha molts homes en aquest món que se'ls podria calificar de deshonrats i que se sentirien ofesos d'ésser tinguts en aquest concepte. Quants homes no hi ha que van a l'església i ells mateixos s'anomenen cristians, i en el negoci, arrastrats per l'egoísme, enganyen a tothom. Si aquets s'aturessin a pensar que l'aire per respirar Déu ens el dóna pur, que l'aigua que apaibaga nostra set ens la dóna sana i sens barreges, que collim el que sembrem sens que la natura falsifiqui sos productes, i que tota ella és una obra real plena d'ahamonia que segueix ses lleis sense que mai les contravingui ni usi de frau, probablament se sentirien avergonyits de la seva conducta.

Molts comerciants, encegats per la dèria de fer negoci, amb ajut de la mentida maleida, roben en la mesura, en el pes, en la calitat dels articles, en el preu, en el servei, etc., i igualment roben quan a un empleat li escatimen el sou que mereix pel seu treball. Veritat és que tal manera de procedir va desapareixent del comerç, però encara hi ha mols homes que hipòcritament estan robant els diners a sos compradors. El lladre que entra a una casa descaradament o assalta un carruatge o atraca un individu pel carrer, esm es honrat que el que roba amb la careta d'un establiment. Un dependent un dia entrá a una botiga en busca de treball; i l'amo va fer-li: —¿Si un comprador demanés patates i les que nosaltres tinguéssim no fossin bones, què faries?—; el dependent respongué:—No diria res, sinó que les vendria com a bones—; l'amo se li va girar d' esquena, dient-li que no era pas ell l'empleat que necessitava. Aquest amo es veu que era honrat; peró el dependent, que va sortir de allía vergonyit, probablement estava ensinistrat per algun amo que no sabia que cosa és honradesa.

El món fora molt bonic si cada u pogués fiarse dels demés. I per qué no pot ésser això? Justament ço que hauria d'ésser imposible és el que no ens poguem fiar els uns dels altres. I és que veiem que el món está més ple de maldat que de bondat, i creiem la maldat possible en els que ens rodegen.

Deshonradesa és egoisme, i l'egoisme és la causa de l'estat actual del món: guerra, fam, misèria immoralitat, greu desballestament social. El món tal com està avui, és a fasió d'una roda dentada que en lloc de voltar d'acord amb les rodes conjugades, que són la maravillosa doctrina de Déu, ara gira al revés, ara està parada, i es trenca en mil bocins. El món no és millor avui perqué des de sa fundació els homes no sols s'han enganyat a si mateixos sinó que han usat de l'engay en ses mútues relacions; i així nosaltres portem ja en el nostre interior la incinceritat i sospitem de tothom, ádhuc dels mateixos de la família.

—Ves, fill meu, jo t'encomano a Déu—va dir la mare de Abd-el-Kader després de donar-li 40 monedes de plata i fer-li prometre no dir mai una mentida,—nosaltres no ens podrem trobar mai més fins el dia del judici—. El no va deixar sa llar en busca de fortuna; però als pocs dies la caravana que ell viatjava va ésser atacada pels lladres.—Quants diners tens?—li va preguntar un.—Quaranta peces: estan cosides en la meva roba—ell contestà. Però el lladre solament va riure.—Quants diners tens?—li va preguntar un altre en forma severa. I el noi va repetir la mateixa contesta. Però no van parar esment en la seva afirmació: no la cregueren la seva franquesa.—Vina aquí noi!—va dir el quefe a l'adonarse que els seus homes enraonaven amb el jove viatjant,—quants diners tens?—. Ja he dit a dos dels vostres que tinc 40 peces cosides en el meu vestit, però ells sembla que no em creuen.—Descosiu-li la roba—va manar el quefe. I aviat li trobaren les mondes de plata.—I com es que ho has dit?—Perqué no vui mancar a la paraula donada a la meva mare a qui he promés no dir mai cap mentida. —Noi!—, va dir el quefe,—tu malgrat ésser tan jove ets tan zelós en complir el deure amb la teva mare, i jo; a la meva edat: no em recordo del meu envers Déu!. Dona'm la teva mà, que jo juraré arrepentiment sobre d'ella—. Així o va fer; i els companys s'impresionaren en gran manera.—Tú has sigut nostre capdavanter en el pecat—, va dir el tinent al seu quefe. I dirigint-se al noi així li digué:—sigas ara tú el meu guia en el camí de la virtut—, i vaagafar-li la mà. Un per un, tots els demés de la banda, van fer el mateix.

L'home sensat, l'home que coneix i estima el be i detesta el mal, l'home que te força de voluntat; amb altres paraules: que es un home; un èsser assenyat, creurá que l'honradesa és possible i la vilesa impossible; será honrat i no deshonrat. No tindrá de violentar-se per realitzar actes dignes, car els seus impulsus seran els d'un home integre, i mai l'idea se li ocorrerá de que pugui obrar d'altra manera. L'home que troba alguna cosa i no la torna podent-ho fer; el que entra en un tranvia i el cobrador es descuida de cobrar-li el passatge, i ell no paga, cometen actes vils; doncs haurien d'haver procedit al reves per realitzar actes lloables. Hi ha solament dues coses: honradesa o deshonradesa.

L'home que roba, siguin cinc centims, siguin duros, siguin en el pes, mesura, calitat o preu del que ven, sigui que robi el temps de qui el paga per treballar, aparentment disfruta del seu engany, pero practicament no es així. La satisfacció per ells es gran peró es sols perque no viuen per res mes en aquest mon. L'home que tracta d'enganyar és un home envilit.

L'home que en les pregoneses del seu coneixement s'ha sabut trobar ell mateix, tal com Deu el va fer: una imatge del Creador. L'home que ha sabut esplotar el ric tresor de la inexaurible mina de sa intel·ligencia, no s'ubriaga amb l'avarícia del diner; i si vol esser ric posa a contribució el seu intel·lecte, cercant mitjans per reunir capdals honradament: que molts camins hi ha per assolir-ho. Nostre ingeni es l'únic que ens pot guiar per trobar les varies oportunitats que menen a l'éxit. La persona que ho faci així será premiada; perque reeixir a força d'intel·ligéncia i treball en veritat és un mérit, real; mentre que fer fortuna robant és el comble de la baixesa; i no es merit, perque no quereix real saviesa.

L'ambició d'un home o dona bons es fer encara molt millors en aquest mon. En primer l s'instrueixen, practiquen el bé amb els seus g mans, els ajuden sofreixen quan sofreixen, go quan gosen, els ensenyen ço que saben, els en minen i els fan feliços ensemps que es fan feli ells mateixos.

Veure que he fet un acte bo es la meva mes satisfacció. En aquestes terres llunyanes i en persones desconegudes, per les quals a opinió d guns no tindria d'interessar-me, em sento orgull d'estar-ne ajudant algunes i de sofrir i gosar a elles.

Els homes que no tenen l'intel·ligéncia perver da no fan actes de deshonradesa ni d'egoisme, no que els fan d'honradesa i generositat. Si en nyessim a la quitxalla a fer-se millors homes i do en lloc d'ensenyar-los-hi l'ambició del diner, anir millor. Nosaltres els catalans pequem de malpen dels demés; si ens curessim d'aquest defecte i tinguessim mes confiança els uns als altres, prob blement sanejarlem nostra atmósfera moral. D un ambient corrumput per l'egoisme i la desconfi ça mutua, la vilesa hi troba son selent natural. A on regna la confiança tota mena de deshonor hi ofegat.

El millor que pot fer un home jove que vulg crear-se una posició en el mon ès procurar que reputació sigui neta i guanyar-se bon crédit en les persones amb les quals estigui en contac Els diners guanyats honradament han polesat ser els fonaments de grans fortunes. I recordeu q la bondat i la maldat acudeixen al nostre pens ment a la mateixa hora i lluiten entre elles per ve re qui es fará mestressa del lloc: es necessari q evitem la lluita donant des de bon antuvi el sel la bóndat. El poder está en nosaltres i devem senrotllar-lo, cultivar-lo i práctiçar-lo.

LLUIS AMIGUET

Xicago, Febrer de 1923

Les noces de l'Alosa i el Llessamí

GLOSS

«Quina taula tan parada
estovalles de setí;
les culleres són de plata,
les forquilles són d'or fi!» (1)
Quina taula, pubilleta
i no em diries per qui?
—L'alosa de la margeda
se'ns casa amb el llessamí.
—A quina hora féu les noces
que jo hi voldria venir?
—El rosinyol t'ho diria
que ell els ha de benéir
perquè té la veu tan clara
i sap tan de confegir
i duu plomissó de seda
i té après un gest molt fi.
—Força em plauria trobar-t'hi;
posa't ben propet de mi;
apendrem com fan les noces
que el saber-ho és mig camí.
—Ahir que l'hora cercaven
—no es sabien avenir:
Ell volia la nit dolça
i l'alosa el de matí,
que al matí té la veu tendra
i al vespre no sap que dir.
Ell vol la nit i ben clara
perquè duu el vestit més fi
i és obert com una estrella
i el perfum sembla un sospir.

(1) Corranda popular.

Al roser ho preguntaven:
no gosava decidir;
el rierol se n'enreia;
la menta vingue tremir,
i l'estrella tan llunyana
semblava que fos aquí.
Per a fer-los compauyía
els ha cercat un padrí;
un ametlló per l'alosa
i un estel pel llesamí:
la font els diu la doctrina
al vespre i al demati.
Conten que volen casar-se
al rusc de sobre el molí,
perquè cada abella hi sigui
cirial i violí
i d'encensê una maduixa
que el seu foc no pot morir.
Veus com branda ses campanes
la parera del camí?
Cerca el giponet de rosa,
caputxeta i faldellí
i un brotet de tarongina
que encar sigui a mig obrir.
Que la taula és ja parada:
«estovalles de setí;
les culleres són de plata;
les forquilles són d'or fi.»
Si encara avui no en tens ganes,
prou que te'n faran venir.

MELCIOR FONT

(Poesia guanyadora d'un dels premis extraordinaris els Jocs Florals de Barcelona celebrats enguany.)

El cas excepcional

Arribàrem a Jackson-City de bon matí. Com que set m'arborava, i a mi, la set, no me la fa passar ó el whisky, vaig cridar a la dispesera:

—Bona dóna, féu el favor de portar-me un vaset whisky.

—Ho sento, peró no podrà ésser,—va contestar-—. En aquest poble l'alcohol es considera com tzines i està prohibida terminantment la seva sumació. Unicament en un cas excepcional és mès veure'n de whisky: quan un individu ha at mossegat per una serpent.

Llavors, vaig exclamar esperançat:

—I, escolteu, jo soc foraster i no conec a ningú poble. Còm m'ho podria engiponar per a fer-me segar per una serpent?

La bóna dona va informar-me en poques parau-

—Miri—va dir-me—a les afores del poble, en un l que en diem el raval, alli, sé que hi viu un e que én te una, de serpent. Podria arribar-s'hi. ctant-se d'un estranger, crec que no hi tindrà nvenient. Ell mateix li pot estendre un certificat vors vostè, amb el document, justificant com la ent l'ha mossegat, se'n pot anar a qualsevol iacia a prende el whisky.

Amb l'alegria que és de suposar, jo que emprenc aminada cap al raval. Peró ve't-aqui que encara avia arribat al capdavall del poble... fills meus una gentada!.. cinc o sis mil persones que s'em-yien a cops de colze, massegant-se, trepitjant-se, esperant adalerades que els toqués el torn per a fer-se mossegar per la serpent.

MARK TWAIN.

CRONICA ARBOSSENCA

RELIGIOSA

Diumenge dintre l'Octava de l'Ascensió.-Avui a dos quarts de dotze Catecisme de Perseverancia; a dos quarts de quatre doctrina, i a les cinc Rosari, continució del mes ne Maria i estació al Santíssim Sagrament.

Dissabte a dos quarts de set missa, durant la qual es faran els exerciscis pietosos a S. Josep per ésser dia 19; i a les 7 benedicció de les fonts baptismals i Ofici.

Misses: Demà a les sis per Agna Lidia Sommer; dijous a les sis per Carme Bonsóms (a. c. s.)

VARIA

Amb aques número regalem als nostres subscriptors el quadern n°. 22 de les «Notes historiques de la Parròquia i Vila d'Arbós».

■ ■ ■

Dissabte passat tingué lloc a casa de la vila l'elecció de compromisari per la de Senador. Resultà elegit per unanimitat el Sr. Alcalde D. Esteve Cruañes.

■ ■ ■

D'unes quantes setmanes ençà hom nota que els serveis municipals de neteja dels safarejos publics i abeuradors es feta amb mes cura.

■ ■ ■

Dies passats deiem que tindriem ocasió de comparar el procediments emprats per la Mancomunitat i l'estat en l'arranjament del afermat de les carreteres. Aixó si, no ens creiem haver hagut d'esperar tan poc temps per establir comparances en la seva duració. Qualsevol que repassi la carretera l'entretenimént de la qual va a carrec de l'Estat, veurà molts troços que evidencien que s'hi ha fet un adop de pa sucat amb oli, que durará de Nadal a S. Esteva; i en altres es quedarà en el dupte d'on cau la cuneta per on han de discorrer les algues, si allà on els hi toca, o en els passadissos destinats a peatons. Realment han fet com qui dona un *babô* a un marrec per tenir-lo content i enganyat. Però, ¿que no recorden que ja no portem gorra de cóp? Potser, en visió futurista, ens veuen com dintre breu temps ens la posem per a caminar sens perill sobre aquella engrabada acabada d'estrenar.

Un consol ens queda i es que si tenim una carretera que no va enlloc, en canvi estem be de retorica barata. Una mostra: el discurs d'En Gasset en la sessió inaugural del Congrés Internacional de la carretera, celebrada el vuit del que som. Extremadament *original* digué que les carreteres havien d'esser les cintes que llexiguessin fraternalment els pobles. Encantats de la frase. Ens feu enternir.

Peró malhauradament pels ministres espanyols cinta es sinonim de trunyella d'espart; i bonyeguda com a tal trunyella saben conservar les carreteres.

On saben ço que es cinta es a la Mancomunitat.

■ ■ ■

A l'Estació Enológica de Vilafranca començarà el dia 11 del Juny pròxim un curs breu intensiu d' Enologia, per a us d'aquells vitivinicultors, conreadors i comerciants de vins, que no podent allunyar-se per molts dies de llur residencia, desitgin perfeccionar llurs coneixements en un Centre especialitat. La durada d'aquest curs serà de deu dies consecutius, destinant-se vuit hores de cada dia feiner a quest ensenyament, distribuides en: Conferencies teoric-practiques, Exerciscis de degustació metodica de vins; Pràctiques d'analissis comercial de vins; Practiques de celler; Visites a importants instalacions vinícoles d'aquesta vila i d'altres poblacions.

El nombre de places será limitat Les solicituts d'asistència al dit curs han de fer-se abans del primer de Juny. Han d'anar dirigides al director de l'Establiment.

La delegació, en aquesta vila, de l'Unió de Vinyaters de Catalunya recorda als socis que l'Assamblea anyal se celebrarà enguany en els dies 19 i 20 del que som a la ciutat de Tarragona.

■ ■ ■

Diumenge passat, el primer team del F. C. Arbós, es trasladà a S. Pere de Ribas on es disputá un partit de futbol amb el primer d'aquella vila.

El resultat fou: S. Pere 4; Arbós 1.

■ ■ ■

El día de l'Ascensió, en el camp d'Esports d'aquesta vila, tingué lloc un amical encontre de futbol entre l'equip de la Societat d'Agricultors de Moja i el segon d'aquesta vila. Resultaren guanyadors els nostres per cinc goals, contra dos obtingut, pels forasters.

Ha visitat aquesta Redacció el butlletí portauveu de l'Esbart Choral CATALUNYA NOVA de Vilafranca del Penedés,

Art i Patria son el seu lema i articles que signen noms de prestigi dintre de la literatura i musica en son bona garantia i palesa demostració.

Li desitgem llarga i prospera vida! establin amb guts el canvi.

■ ■ ■

Dimecres passat la máquina pilot que fa servei a l'estació de Vilafranca als Monjos a l'esmentada Vila i a l'entrar en agulles descarrilà quedant entascada, per quin motiu quedà interromput el pas dels trens durant tot el dia i els viatgers tingeren que fer transbord a l'estació d'aquella vila.

Les Ameriques

Novetats per istiu

Setmanalment es reben nous assortits en sedes llanes i variats géneres de coló.

Tenim tot el més exigent que la moda imposa.

Gustos arribats de Paris

Articles baratíssims.—Comprareu els géneres i els trobareu sota preu d'altres viles.

Camises i demés articles per home.

Lo mes elegant i escollit

Vestireu amb gust i economitzareu comprant a

LES AMERIQUES

Platería 11 . Telefon 679

ARBÓS

MEL DE ROMANI

Obtinguda pel sistema movilista

Calitat insuperable : Puresa garantida

Preus económics

Punts de venda A. Romogosa, Major 11
R. Escarrá, Major 54
J. Ferrer, Major 51

ARBÓS

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 43

Francesc Ribas

PINTOR DECORADOR EMPAPERADOR

Major, 54 - ARBOS

Especialitat en els treballs d'empaperació. Podem oferir en aquest ram nous mostruaris, recentment rebuts, tant del pais com del estranger.

DECORACIÓ D' HABITACIONS

Pintures de mobles i portes, a l'oli i a l'esmalt. Demanis pressupost avants de començar cap obra amb la seguretat de que us será aventatjós.

Preparació de tota classe de pintures per als aficionats

Tripas para embutido

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de prec

Pimentones puros y garantizados de Vera y D de Orihuela.

Depositario General

Juan Mas Vidal Arbós del Panad

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.° BARCELONA

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic Casa JULIVER

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aiguer lavabos, piques, waters, safaretxos, dipósits, tuberíes i balustr

CALITAT IMMILLORABLE. ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXO

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catálec i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5 :-: TELÉFON 8

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Maj

Sofres i Sulfats

Josep Guasch

TELEFON 685 ARBOS

RAMON RIBÉ

MERCERÍA

NOVETATS PER A LA TEMPORADA D'ESTIU

Acabo de rebre
un nou i variat assortit de vanos de totes classes

Paraigües i Ombrel·les

Generes de punt: Assortit especial en la secció de mitges

Camises d'home en nous dibuixos

Articles per a dol

Gran existencia en mosquiteres de totes mides i sistemes

Confecció de roba blanca per a senyora i nens

Major, 33.-ARBÓS

DISPONIBLE